



ה"ת 4926/02/23 - ג'מאל עיאטה, כמאל אנס נגד הרשות לאכיפה במקרקעין

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 4926-02-23 עיאטה ואח' נ' הרשות לאכיפה במקרקעין

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ראמי נ. נאסר

מבקשים 1. ג'מאל עיאטה

2. כמאל אנס

נגד

הרשות לאכיפה במקרקעין

משיבה

החלטה

1. לפני בקשת המבקשים להחזרת 3 כרכרות סוסים שנתפסו והוחרמו על-ידי המשיבה בעיר העתיקה בעכו ב- 25 לאוגוסט 2022 (להלן: "התפוסים").

2. לטענת המבקשים, הכרכרות נלקחו על ידי המשיבה ללא התראה וללא סיבה מוצדקת, כאשר היו במקום המיועד להם לפי הנחיות פקחי עיריית עכו. נטען עוד, כי המבקשים באו בדברים עם המשיבה והם נדרשו לשלם סך של 5,000 ₪ עבור כל תפוס כתנאי לשחרורו, והמבקשים לא הסכימו לתנאי זה.

3. בתגובת המשיבה נטען, כי אין למשיבה התנגדות להחזרת התפוסים ובלבד שהמבקשים יישאו בעלויות הפינוי והאחסון של התפוסים בסך 32,796 ₪, זאת בנוסף לחיוב המבקשים בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

4. המשיבה פירטה, כי התפוסים נתפסו בחודש אוגוסט 2022, בעקבות פלישות למחסן מס' 10 והרחבה שמולו הממוקמים בחאן אל שונה בעיר העתיקה בעכו.

5. לטענת המשיבה, אין זה ההליך המשפטי הראשון שמתנהל בעניין פלישות לחאן אל שונה, כך שבעבר התנהלו הליכים אף נגד בני משפחתו של המבקש 1, לרבות נגד אחיו, כאשר ההליך המשפטי התנהל במסגרת ה"ת 47690-09-22 בבית משפט השלום בעכו.

6. נטען עוד, כי המשיבה הסכימה לשחרור התפוסים כפוף לתשלום סך של 5,000 ₪ עבור כל כרכרת סוסים, כאשר ההובלה ממקום האחסון היא על חשבון המבקשים, אם כי לא הושגה הסכמה בין הצדדים.

עמוד 1



7. נטען להוצאות רבות שנגרמו עקב הליך התפיסה והאיטום, כך שיש לחייב את המבקשים בתשלום מלוא סכום ההוצאות כתנאי לשחרור התפוסים.

8. בעקבות הגשת תגובת המשיבה קבעתי דיון להיום. לדיון התייצבו המבקש 1, אחיו, ב"כ המשיבה ונציג המשיבה. יצוין, כי המבקש 2 לא התייצב לדיון.

9. במהלך הדיון שמעתי את הצדדים, כאשר בשם המבקש 1 טען אחיו שהוא מתמחה במשפטים. לאחר ששמעתי את הצדדים ניסיתי להביא אותם להסכמות, אך המהלך לא צלח ומכאן החלטתי.

10. סעיף 18 לחוק המקרקעין קובע כי

"(א) המחזיק במקרקעין כדין רשאי להשתמש בכוח במידה סבירה כדי למנוע הסגת גבולו או שלילת שליטתו בהם שלא כדין.

(ב) תפס אדם את המקרקעין שלא כדין רשאי המחזיק בהם כדין, תוך שלושים ימים מיום התפיסה, להשתמש בכוח במידה סבירה כדי להוציאו מהם".

11. לטענת המשיבה היא פעלה מכוח סמכותה על-פי החוק וסילקה פלישה למקרקעיה בעיר העתיקה בעכו. המבקשים לא הוכיחו כי התפוסים לא היו במקרקעין שבבעלות המשיבה ומכאן לא נפל פגם בפעולת המשיבה.

12. המשיבה כאמור הביעה נכונות להשיב למבקשים את התפוסים אם ישלמו את ההוצאות שנגרמו לה עקב הפינוי. בשלב מסוים אף הסכימה לקבל סך של 5,000 ₪ בלבד עבור כל תפוס, חרף כך שנגרמו למשיבה הוצאות רבות יותר בהתאם למסמכים שצורפו לתגובת המשיבה ולמסמכים אשר הוצגו בפני היום.

13. בנסיבות אלו שבהן המשיבה פעלה כדין לצורך פינוי פלישה ממקרקעיה, יש מקום לקבוע כי המבקשים צריכים לשאת בהוצאות שנגרמו לה. זאת גם בשים לב לפעולות פינוי קודמות שביצעה המשיבה באותו מקום.

14. לעניין גובה ההוצאות, אציין כי לא הוכח בפני כי הסכום הנטען כרוך ישירות בפעולות שננקטו לצורך פינוי התפוסים. כמו כן נתתי את דעתי לפסיקתו של השופט חאמד בהליך הנוסף שהתנהל נגד אחיו של המבקש 1.

15. על כן, ולאחר ששקלתי מכלול השיקולים, אני מורה כדלקמן:

א. המשיבה תחזיר למבקשים את התפוסים כפוף לתשלום סך של 4,000 ₪ עבור כל תפוס עד ליום **30/03/2023**, כאשר ההובלה ממקום האחסון היא על חשבון המבקשים.



ב. מאחר והמבקש 2 לא התייצב לדיון של היום, דבר אשר מצדיק מחיקת בקשתו, ראיתי לקבוע את מה שקבעתי בס"ק (א) לעיל, יחד עם זאת מצאתי לחייב את המבקש 2 בהוצאות משפט בסך 2,000 ₪. סכום זה ישולם למשיבה תוך 30 ימים מיום מסירת החלטתי למבקש 2, אחרת יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

1

16. זכות ערעור כחוק.

17. המזכירות תמציא החלטתי לצדדים ותסגור את התיק במערכת.

13

ניתנה היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, בהעדר
הצדדים.